

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Zubco Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, în cauza penală în privința lui

Zubco Constantin XXXX,

născut la xxxx, originar din r-nul Xxxx, s.Xxxx, cu viza de domiciliu în r-nul Xxxx, s. Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 02.02.2015 – până la 30.06.2016 (instanța de fond);

2. de la 26.07.2016 – până la 20.07.2017 (instanța de apel);

3. de la 18 octombrie 2017 – până la 13 februarie 2018 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, din 30 iunie 2016, Zubco Constantin a fost condamnat în baza art. 186 alin.(4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul statului suma de xxxx lei cu titlu de cheltuieli poștale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Zubco Constantin, în perioada de timp de la sfârșitul lunii noiembrie 2013 până la data de 11 decembrie 2013, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este văzut de nimeni, în timp ce se afla în apartamentul nr. xxxx, din str. Xxxx, mun. Xxxx, pe ascuns, a sustras din dulap bani în sumă de xxxx euro, care conform cursului oficial al BNM la data comiterii infracțiunii constituia suma de xxxx lei, cauzându-i părții vătămate Panfilii Larisa un prejudiciu material în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Negru Olesca în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, menționând că sentința de condamnare se adoptă numai în cazul în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin probele cercetate în instanța de judecată. Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Pe parcursul examinării cauzei nu s-a confirmat comiterea faptei imputate inculpatului, ci s-a dovedit cele declarate de Zubco C.

Astfel, părțile aflându-se în relații de concubinaj, conlocuind împreună o perioadă îndelungată de timp au avut și o gospodărie comună, fapt confirmat de inculpat și partea vătămată. Ulterior, s-a constatat că în urma despărțirii acestora au apărut litigii privind partajarea bunurilor, stabilindu-se că partea vătămată nu a mai fost angajată în câmpul muncii pe perioada conlocuirii, astfel nu a dispus de careva venituri. Însă, inculpatul pe perioada nominalizată a activat și banii pe care îi obținea îi depozita în locul unde obișnuia să-i păstreze. Prin urmare, s-a confirmat faptul că din suma de xxxx euro pretins a fi avută de către partea vătămată la revenirea în R. Moldova, au mai fost cheltuiți bani, fiind dați cu împrumut și nerestituiți, fapt relatat de către victimă, inclusiv aceste declarații sunt expuse și în sentință, precum că Panfilii L. pretinde restituirea banilor împrumutați de către verișoară. De unde și rezultă că partea vătămată indică că nu era suma de xxxx euro, însă a indicat suma nominalizată pentru a clarifica careva datorii nerestituite.

Din circumstanțele menționate, instanța urma să stabilească dacă există sau nu obiectul material al infracțiunii, erau sau nu în acel loc banii în sumă de xxxx euro cu care a revenit în țară partea vătămată și care a fost sursa acesteia de existență pentru perioada dată, aparțineau sau nu părții vătămăte banii care în realitate se aflau în locul depozitării, care era suma de bani, aparțineau sau nu inculpatului banii care se aflau acolo, au dus sau nu părțile o gospodărie comună, inclusiv și dacă a avut loc o sustragere sau o folosire neordonată între concubini a banilor comuni și apelarea părții vătămăte la intervenția organului de urmărire penală pentru a se clarifica cu inculpatul și cu persoanele datoriiile cărora să le pună tot în sarcina inculpatului.

Învinuirea adusă inculpatului nu a fost argumentată în nici un mod, astfel, nefiind dovedit existența în acțiunile lui Zubco C. a elementelor constitutive ale infracțiunii. Circumstanțele ce au stat la baza învinuirii inculpatului nu s-au confirmat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocat.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că probele cercetate, examinate în ansamblu, prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt, acestea fiind raportate just la prevederile legale.

În consecință instanța a conchis că instanța de fond just a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 184 alin. (4) Cod penal.

Cât privește declarațiile inculpatului potrivit căruia acesta consideră că a restituit victimei toată suma de bani prin tranșele transmise în timp ce el se afla la Moscova, acestea fiind în sume de xxxx euro, xxxx euro, xxxx euro, precum și banii de la cumătrie în sumă de xxxx euro, instanța a considerat că acestea sunt depuse cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, inclusiv ele sunt contradictorii, fiind combătute prin declarațiile victimei și ale martorilor.

Prin probele administrate s-a constatat că suma de bani în valoare de xxxx euro a fost sustrasă de Zubco C., fapt relatat în scrisoarea scrisă de inculpat și lăsată victimei, iar suma sustrasă reprezintă daune în proporții mari, care la data sustragerii constituind suma de xxxx lei.

Astfel, instanța a respins argumentele inculpatului precum că nu el a comis fapta incriminată, or Zubco C. și victima nu se aflau în căsătorie, prin urmare bunurile materiale comune, inclusiv și banii câștigați de partea vătămată peste hotarele țării, care erau păstrate de aceasta la domiciliu în dulap, nu a fost bazat juridic pe prevederile art. 19, 20 Codul familiei.

Cele relatate de inculpat, precum că banii au fost comuni, nu pot fi reținute, lipsind probe concludente privind înregistrarea căsătoriei, cât și temeiul de drept.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Negru Olesea în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.5),6),8),10),12),13),16) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri echitabile.

A menționat că organul de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate să examineze cauza complet și sub toate aspectele. Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor. Conform jurisprudenței CEDO, fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajată în raport cu adversarul său. Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect.

În cursul judecării cauzei, instanța de judecată este obligată să creeze posibilități reale de acces liber al oricărei persoane la un proces echitabil, să ofere părții acuzării și părții apărări condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

Cele menționate au fost neglijate, iar apărarea a fost pusă în situația dezavantajată față de acuzare, atât timp cât acuzarea a prezentat instanței de fond declarațiile părții vătămate, care a fost audiată în lipsa inculpatului care nu a avut posibilitatea de a pune întrebări. În acest sens menționând faptul că în cadrul instanței de apel a fost ignorat demersul apărării privind audierea părții vătămate, cu dispunerea examinării cauzei în lipsa acesteia, pe când în cadrul examinării cauzei în instanța de fond nu au fost stabilite toate circumstanțele cauzei, în cazul când nu a participat apărătorul apelant, nici inculpatul.

Dacă ar fi situația de fapt cum a fost expusă în viziunea acuzării și anume că există faptul infracțiunii, atunci nu trebuie de neglijat faptul că inculpatul și partea vătămată sunt de fapt o familie, care au un copil minor comun, fiind necesar de a clarificacă părțile nu s-au împăcat, or recomandarea nr. 56 Cu privire la aplicarea art. 109 Cod penal și 276 CPP în cazurile împăcării părților presupune că plângerea părții vătămate este obligatorie pentru pornirea urmăririi penale în cazul infracțiunii de furt al avutului proprietarului săvârșit de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta.

Potrivit procedurii penale, împăcarea poate interveni, în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 276 alin.(1) CPP, oricând în procesul penal: la urmărirea penală, în instanța de fond, de apel, ... dar numai până la rămânerea definitivă a hotărârii.

La fel a indicat că instanța de judecată urma să stabilească care este suma prejudiciului cauzat și care sumă făptuitorul ar fi urmat s-o restituie părții vătămate, în cazul în care admitem că s-ar fi comis infracțiunea.

Inculpatul ar fi putut opta pentru împăcare ori pentru aplicabilitatea față de el a prevederilor legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

Totodată, apărarea a fost privată de posibilitatea de a pune întrebări asupra acestui fapt părții vătămate, iar instanțele judecătorești nu au verificat această situație.

În cauza *Guvec c. Turciei*, hotărârea CEDO din 20.01.2009, Curtea a reamintit că dreptul acuzatului de a participa efectiv la proces include nu numai dreptul de a fi prezent, dar și de a asculta și urmări procedura. Participarea efectivă presupune ca acuzatul să aibă o înțelegere largă a naturii procesului, a mizei pe care o impică, inclusive a semnificației pedepsei care i-ar putea fi aplicată.

Mai mult pentru a pronunța sentința, soluția căreia a fost menținută prin decizia recurată, adică de condamnare a inculpatului, instanța a reținut că Zubco C. ar fi comis sustragerea a 4000 euro, ceea ce constituie suma de 71 800 lei. Însă, potrivit legii nr. 207 din 28.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în art. 126 Cod penal, au fost efectuate modificări și proporții mari sunt considerate valoarea bunurilor sustrate, ... , care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognizate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013, a fost stabilit în mărime de 3850 lei. Astfel, 20 de salarii medii lunare constituind suma de 77 000 lei pentru anul 2013, prin urmare interpretând normele de drept menționate, fapta pretinsă a fi comisă de către Zubco C. nu poate fi încadrată în prevederile alin.(4) art. 186 Cod penal, or, art. 10 Cod penal, prevede că legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul în numele inculpatului, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind în drept să reaprecieze probele din dosar.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, *dacă infracțiunea a fost corect calificată*, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, *dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate* și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Raportând prevederile legale sus menționate la speța supusă judecării Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel la examinarea prezentei cauze penale nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, situație ce impune Colegiul de a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare admise de către instanțele de fond nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art.412 alin.(3) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel.

Conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Articolul 24 Cod de procedură penală garantează părților dreptul la un proces contradictoriu și prevede că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Colegiul remarcă că potrivit prevederilor art. 323 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță și în *instanța de apel* se desfășoară cu participarea părții vătămate, iar în caz de neprezentare motivată a acesteia, instanța, consultând opiniile părților, decide judecarea cauzei sau amânarea ei în funcție de faptul dacă cauza poate fi judecată în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele.

Instanța de recurs reține, că la câteva ședințe de judecată în instanța de apel partea vătămată Panfilii L. s-a prezentat, însă instanța la acea etapă nu a purces la examinarea cauzei în fond, ulterior victima nu s-a prezentat, iar cauza a fost examinată în lipsa acesteia.

În acest sens, Colegiul penal menționează că la 22 iunie 2017, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.195), s-au prezentat procurorul, avocatul Negru O. în numele inculpatului Zubco C., însă nu s-au prezentat partea vătămată Panfilii L. și inculpatul Zubco C.

Astfel, instanța soluționând chestiunea cu privire la continuarea examinării cauzei în lipsa părților neprezente, avocatul a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa inculpatului și imposibilitatea în lipsa părții vătămate, menționând că nu a participat la examinarea cauzei în fond și față de victimă are mai multe întrebări, iar acuzatorul de stat a considerat posibilă începerea examinării cauzei în lipsa lui Panfilii L. care a fost citată legal și nu este apelant în speță, precum și în lipsa inculpatului, care a confirmat faptul că acesta cunoaște despre ședința de judecată, din care considerente instanța a dispus amânarea cauzei penale pentru 20.07.2017.

Ulterior, la data fixată, partea vătămată nu s-a prezentat, iar părțile din proces au rămas la aceeași poziție, apărarea considerând imposibilă examinarea cauzei, deoarece nu-și poate realiza obligațiile sale, menționând că nu a participat în instanța de fond și sunt circumstanțe care urmează a fi elucidate, iar acuzatorul de stat a considerat posibil. Instanța, ascultând

opiniile participanților la proces, a considerat posibilă începerea examinării cauzei în lipsa părții vătămate, *necătând că apărarea a insistat la prezența părții vătămate*, apoi acordând cuvânt apelantului, ascultând opinia acuzatorului de stat, verificând probele cercetate în prima instanță, a trecut la dezbaterile judiciare.

Apoi, verificând dacă nu au parvenit replici, unde avocatul Negru O. a indicat că s-a făcut referire la declarațiile părții vătămate, însă instanța nu se pronunță în nici un mod și se retrage în camera de deliberare, adoptând și pronunțând dispozitivul deciziei.

La acest capitol instanța atestă că, potrivit dispoziției art. 414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Prin urmare, Colegiul conchide că prin ignorarea solicitărilor părții apărării și anume a avocatului Negru O. care apără interesele inculpatului Zubco C. - privind imposibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate Panfilii L., de către instanța de apel a fost încălcat principiul contradictorialității și dreptul inculpatului la apărare, avocatul ca parte în proces, fiind lipsit de posibilitatea de a-l apăra pe inculpat, or declarațiile părții vătămate Panfilii L., în viziunea apărătorului, are o importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei penale și încadrarea corectă a cauzei.

De asemenea, instanța relevă, că Zubco C. de către organul de urmărire penală a fost învinuit în sustragerea pe ascuns a bunurilor lui Panfilii Larisa cu cauzarea de daune în proporții mari, fapta fiind încadrată în baza art. 186 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal conchide că, la examinarea prezentei cauze penale instanțele de fond nu au verificat dacă fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, or din probele prezentate de acuzare nu rezultă indubitabil că întreaga sumă pe care le-a deținut în conturi bancare partea vătămată Panfilii L. și anume 4000 Euro (incriminată prin rechizitoriu), Zubco C. a sustras-o, folosind-o în scopuri personale.

Astfel, reieșind din faptul că inculpatul și partea vătămată s-au aflat în relații de concubinaj, au conlocuit împreună o perioadă îndelungată de timp și având un copil, au avut un buget comun, instanța urma să verifice care este

cuantumul sumei sustrase prin furt de la partea vătămată, or atât din declarațiile părții vătămate, cât și a inculpatului date în cadrul urmăririi penale și instanței de fond rezultă, că inculpatul nu era angajat oficial, însă lucra la o firmă din or. Orhei, banii pe care îi câștiga Zubco C. îi punea în dulap, alături de banii părții vătămate; adică banii care îi aveau în casă erau comuni.

Mai mult, nici în scrisoarea care a fost scrisă de inculpat și pusă la baza sentinței de condamnare ca probă, nu este indicat concret ce sumă de bani a fost sustrasă de acesta, or, în acest manuscris fiind menționat că „ ... *a făcut cea mai mare greșală din viața sa, a cheltuit toți banii la ruletă ...*”, fără a fi nominalizată suma precisă (f.d.50).

La fel, nu au fost verificate și apreciate actele cauzei cum sunt: - procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 06 noiembrie 2011, procesul-verbal de constatare din 06 noiembrie 2015 (f.d.7-8), potrivit căruia partea vătămată *Panfilii L. a relatat că solicită să fie atras la răspundere Zubco C. care de la finele lunii noiembrie 2013 – până la 11 decembrie 2013 prin acces liber, de la domiciliu, i-a sustras suma de xxxx euro, însă în perioada anului 2014, el i-a restituit suma de xxxx euro, astfel din suma sustrasă îi datorează – xxxx euro.*

Totodată, la materialele cauzei nu este nici o probă care ar confirma că partea vătămată deținea în cont bancar suma de xxxx euro.

Tot aici, instanța reține și declarațiile inculpatului, depuse în cadrul urmăririi penale, audierii sale în calitate de bănuț, precum și în cadrul confruntării, unde a declarat că, în ceia ce privește suma de bani care erau în casă, banii îi strângeam în comun, adică ei ambii cu victima aveau acces la ei. Aveau aproximativ suma de xxxx euro și xxxx lei care i-a obținut în urma unui mic bussines cu miezul de nucă, dar *nicidecum nu aveau în casă suma de xxxx euro.* Din cauza unor probleme personale a luat toți banii nominalizați și i-a cheltuit. În casă, au rămas doar aproximativ xxxx – xxxx euro. Despre acest fapt i-a spus concubinei. Din motiv că victima trebuia să plătească ultima rată pentru casă el a plecat în Federația Rusă la lucru și i-a întors părții vătămate aproximativ suma de xxxx euro. Careva bani personali a victimei nu i-a luat, deoarece *banii care se aflau în casă la acel moment erau comuni.* Înainte de a pleca în Federația Rusă i-a lăsat lui Panfilii L. suma de xxxx lei, pentru a avea bani de cheltuielă.

În acest sens, instanța reține și declarațiile părții vătămate, care confirmă că în perioada cât inculpatul Zubco C. s-a aflat în Federația Rusă i-a transmis suma de xxxx euro, însă banii nu erau în contul datoriei, dar pentru întreținere. Apoi, la sfârșitul lunii iunie 2014, Zubco C. a plecat la muncă în Italia, unde a câștigat suma de xxxx euro, care au fost folosiți pentru cumătria fetei. Timp de o lună i-a mai transmis suma de xxxx euro, pentru întreținerea copilului. După cumătria fetei, banii în sumă de xxxx euro i-a luat ea pentru întreținerea copilului. Ulterior, victima relatează că la cumătrie a fost obținută suma de xxxx euro, precum și este de acord de a considera că suma de xxxx euro care i-a fost transmisă pentru a achita rata pentru apartament să o considere în contul datoriei care urmează a fi restituită de către Zubco C. Astfel, urmând să-i mai de-a suma de xxxx euro, fiindcă suma de xxxx euro, este cea care nu i-a întors-o din xxxx euro pe care i-a transmis pentru verișoara lui Zubco C. Deasemenea suma de xxxx euro, este suma pe care inculpatul a lăsat-o în plic.

Reieșind din cele menționate Colegiul lărgit constată că în declarațiile părții vătămate Panfilii L. sunt divergențe esențiale referitor la suma sustrasă de inculpat, adică prejudiciul cauzat și datoria ce urmează a fi restituită.

La examinarea probelor care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată urmează în hotărâre să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și de apărare, fiind obligată să aprecieze toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul dacă sunt cuprinse în dosar sau au fost prezentate de părți în ședința de judecată.

Colegiul penal lărgit constată că la judecarea apelului, instanța nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și nu a apreciat fiecare probă separat adusă de participanții la proces și nu s-a pronunțat în mod convingător asupra acestora.

La acest capitol Colegiul relevă, că învinuirea se bazează pe declarațiile părții vătămate Panfilii L., iar din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că aceasta a respins apelul declarat de avocat în numele inculpatului, apreciind ca fiind veridice depozițiile victimei, fără a preciza care declarații au fost reținute de instanța de apel ca fiind adevărate, cele date în cadrul urmăririi penale sau cele depuse nemijlocit în instanța de fond, care au fost verificate în ședința instanței de apel, or Panfilii L. fiind audiată la diferite etape a procesului penal a dat declarații contradictorii.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocat în numele

inculpatului, adică nu au fost supuse verificării probele prezentate în susținerea nevinovăției inculpatului, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care este o eroare de drept prevăzută la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Încălcările enunțate determină, incontestabil, Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, unde instanța de apel, urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de cele expuse în prezenta decizie, să înlăture erorile admise, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra motivelor invocate în apel și în recurs, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cu respectarea prevederilor art.414, 417, 419 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Negru Olesca în numele inculpatului Zubco Constantin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, în cauza penală în privința lui *Zubco Constantin* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 15 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan